

HÁY JÁNOS

Rák Jóska, dán királyfi

RENDSZERVÁLTÓ JÁTÉK

Eörsi Istvánnak, Krassó Györgynek
és Ivo Bresannak, akinek *Paraszt-Hamlet* című
darabja nélkül ez a munka nem születhetett volna meg

SZEREPLŐK

BÜKI LAJOS, 55 körüli, volt tsz-elnök, jelenleg földbirtokos Claudius király szerepében
RÁK JÓSKA, huszonéves falusi legény Hamlet szerepében
PÁLOS PITYU, 55 körüli, volt tanácselnök, jelenleg polgármester és vállalkozó Polonius szerepében
ÁGICA, húszas évei elején, Pálos Pityu lánya Ophelia szerepében
MARISKA, negyvenes, kocsmárosnő Gertrúd szerepében
MACSKA JANCSI, negyvenes, volt tsz-elnökhelyettes, jelenleg vállalkozó Laertes szerepében
KUNCZE ANDRÁS, ötvenes, jelenleg iskolaigazgató, az előadás rendezője
KOVÁCS TIBI, negyvenes falusi férfi, az előadás magyarázója
NÉGY HELYI PARASZT, három férfi és egy nő (Tomi, Laci, Jani és Gabika)

Játszódik 1990 körül Felsőfaluban, távol Budapeستől, a falu közösségi házában

ELSŐ FELVONÁS

ELSŐ JELENET

Falusi közösségi ház nagyterme, parasztok érkeznek

MÁSODIK PARASZT: Mi a francért jöttünk ide?

ELSŐ PARASZT: Mert itt van a Mariska is, úgyhogy a kocsmában nincs senki.

MÁSODIK PARASZT: És?

HARMADIK PARASZT: Nem érted? Ha itt vagyunk, rögtön észrevesszük, ha a Mariska elindul kinyitni a kocsmát.

NEGYEDIK PARASZT: De a Pityu hívott.

MÁSODIK PARASZT: Mindig kitalál valamit, nem hagyja az embert nyugodtan inni.

Mennek befelé, Pálos, Büki és a többiek már ott várnak

PÁLOS: Gyertek már, nem akarok kétszer belekezdeni!

ELSŐ PARASZT: Mondjad, Pityu, minek kellett idejöttünk.

NEGYEDIK PARASZT: Hogy elcsesszük az időnket.

BÜKI: Álljunk hozzá kicsit pozitívabban, mégiscsak az esténkről van szó!

HARMADIK PARASZT: Hát épp ez az.
BÜKI: Ha már idejöttetek, jobb jól érezni magatokat, nem?
MÁSODIK PARASZT: Annyira utálok az ilyen szövegeket, mintha a feleségemet hallanám, hogy persze, szar otthon, de ha már ez van, akkor érezzük jól magunkat. Hogy lehetne a rosszban jól érezni magunkat?
ELSŐ PARASZT: Hagyjad már Laci a házasságodat, mindig ezt hallgatjuk, hagyd ott az asszonyt, ha elegend van. Mondjad Pityu!
PÁLOS: Minden faluban csinálnak valamit.
HARMADIK PARASZT: Mit?
PÁLOS: Valamit. Ez mostmár divat. Csak nálunk nincs semmi!
MÁSODIK PARASZT: Engem soha nem érdekelt a divat.
NEGYEDIK PARASZT: Az látszik.
MÁSODIK PARASZT: Mért, ami rajtad van, azon más látszik?
PÁLOS: Elmondhatnám végre?
ELSŐ PARASZT: Hát persze, azért vagyunk itt.
PÁLOS: Szóval van olyan, hogy falunap. Ha nálunk nem lesz, akkor mi rosszabb falu leszünk, a fiatalok unatkozni fognak, mert nincs semmi program, és elköltöznek a városba.
ELSŐ PARASZT: Dehogy költöznek, a házad árából a városon még egy vécét se tudsz venni.
NEGYEDIK PARASZT: Mi az a falunap?
PÁLOS: Az olyan, hogy programok.
MÁSODIK PARASZT: Nekem mindig falunap van, mert az a falunap, hogy bemegyünk a kocsmába, aztán benyomunk, nem? Az egy program.
PÁLOS: De arra nem ad a kormány pénzt. Nincs olyan pályázat, hogy ivás.
ELSŐ PARASZT: Az még csak hagyján, hogy a kormány, néha még a feleségem se.
PÁLOS: Olyan kell, ami kultúra.
ELSŐ PARASZT: Ez rosszul hangzik. Ez valami olyan, hogy kötelező.
NEGYEDIK PARASZT: Mint a *Bánk Bán* az iskolában, hogy az milyen rohadt unalmas.
MÁSODIK PARASZT: Te elolvastad?
NEGYEDIK PARASZT: El kellett.
MÁSODIK PARASZT: Nekem elmesélte a bátyám. Az is elég volt a ketteshez.
NEGYEDIK PARASZT: De nekem nem volt elég a kettes.
ELSŐ PARASZT: Mondjad tovább Pityu!
PÁLOS: Valami kulturális dolog kell!
NEGYEDIK PARASZT: Nekem elég a tévé.
MÁSODIK PARASZT: Nekem még sok is!
PÁLOS: De kell, ha azt akarjuk, hogy kapjunk központi támogatást, aztán majd úgy számolunk, hogy egy részéből megcsináljuk a kultúrát, a többiből meg iszunk.
ELSŐ PARASZT: Végre egy motiváló tényező. Ki tudsz te gondolni dolgokat!
NEGYEDIK PARASZT: Nemhiába a Pityu a polgármester!
MÁSODIK PARASZT: Nem jó az április negyedikei műsor. Mondanak a gyerekek verset, meg elénekel valamit az énekkar.
BÜKI: Nem vetted észre, hogy olyan már nincs, hogy április négy? Az már nem ünnep, azt jobb elfelejteni, hogy valaha is volt.
MÁSODIK PARASZT: Azt hittem, mindig lesz, azóta van, hogy az eszemet tudom.

ELSŐ PARASZT: Minden elmúlik, még az április negyedike is.

BÜKI: Előadhatnánk a Máté evangéliumot.

HARMADIK PARASZT: Te megtértél Büki elvtárs? Régen még a templom közelébe se...

BÜKI: Már nincsenek olyanok, hogy elvtársak.

ELSŐ PARASZT: Tényleg, akkor mit kell mondani egymásnak?

BÜKI: Hogy úr. Nem vetted észre, a tévében is mindenki úr.

ELSŐ PARASZT: Hogy Büki úr?

BÜKI: Mért, jól hangzik.

MÁSODIK PARASZT: Ehhez hozzá lehet szokni?

BÜKI: Én már hozzászoktam.

ELSŐ PARASZT: Nekünk nem lesz egyszerű Büki elvtárs, mert olyan sokáig hívtunk elvtársnak.

MARISKA: És nekem mit mondanak?

BÜKI: Hogy úrnő.

MARISKA: Micsoda? Hogy úrnő vagyok! Ilyen egycsapásra! Halljátok parasztok, úrnő vagyok!

HARMADIK PARASZT: Te úrnő, az soha nem leszel, ahhoz ki kéne törülni pár évet az életedből...

ELSŐ PARASZT: Meg egy tucat férfit.

MÁSODIK PARASZT: Köztük téged is!

ELSŐ PARASZT: Ne személyeskedjünk, én sem említettem meg téged.

PÁLOS: Szóval előadás kell, színdarab. Az alsófalusiak előadták a *Toldit*.

HARMADIK PARASZT: Mert ott van a Kis Miki, az meg tényleg megemel egy malomkövet. Az volt a színdarab, hogy a parasztok fogadtak, hogy ráejti-e a lábára.

NEGYEDIK PARASZT: És kik nyertek?

BÜKI: Ezt most hagyjuk, pont azért kell nekünk jobbat csinálni, mert mindig is jobbak voltunk, azért vagyunk mi felsőfalusiak. Ha ők lennének a jobbak, akkor ők lennének azok.

HARMADIK PARASZT: Ez nem azért van, mert mi közelebb vagyunk a hegyhez?

BÜKI: Lehet, hogy azért is, de alapvetően minőségi kérdés. Mi jobbak vagyunk, már az őseink is jobbak voltak, mert följebb költöztek, nem építettek házakat az ártérben például.

MÁSODIK PARASZT: Én nem tudok játszani, és nem is akarok, ha akartok valamit, csináljátok ti, minket meg hagyjatok ki! Nem gondolod, hogy kapálás helyett itt fogom elcseszni az időt.

NEGYEDIK PARASZT: Én se. A disznókat nem érdekli, hogy kultúra, azoknak enni kell adni.

ELSŐ PARASZT: Jöjjön le az Aracki Laci, énekelje el, hogy isten véled édes piroskám, és az jó.

MÁSODIK PARASZT: Az a szám legalább a lényegről szól.

NEGYEDIK PARASZT: Ja, a szerelemről.

ELSŐ PARASZT: A faszt, a pénzről. A piroska itt a pénzt jelenti!

NEGYEDIK PARASZT: Milyen pénzt?

ELSŐ PARASZT: Amit otthagytunk a kocsmában.

MÁSODIK PARASZT: Nem azt, hogy kimennek a kommonisták meg az oroszok a divatból?

ELSŐ PARASZT: Nem azt. Olyat senki nem mert volna elénekelni, mert rögtön börtönbe csukták volna.

HARMADIK PARASZT: Inkább arról beszélj Pityu, hogy hová lett a szövetkezet vagyona.

PÁLOS: Én arról nem tudok semmit. Azt se tudtam, hogy volt.

ELSŐ PARASZT: Pedig az mindenkit jobban érdekel, mint a színház.

PÁLOS: Jól van, akkor majd mi megcsináljuk, ugye, Büki elvtárs.

BÜKI: Mondom, hogy nem vagyok elvtárs, beléptem a kisgazda pártba.

ELSŐ PARASZT: A kisgazda pártba? Mért pont oda?

BÜKI: Mindig is oda húzott a szívem, csak ugye nem volt kisgazdapárt, csak oda léphettem be, ami volt.

ELSŐ PARASZT: Nagyon meg tudod magyarázni, Lajos, de hiába, mert a múltat nem lehet végképp eltörölni a *Máté evangéliumával*, meg az úrnapi körmenettel.

PÁLOS: Ezt most hagyjuk, ez nem tartozik ide! Laci, mit adjunk elő, neked nincs valami ötleted?

MACSKA: Valami olyan kéne, amiből látszik, hogy mi mindig is ezt a változást akartuk, csak az állampárti diktatúra nem tette lehetővé.

ELSŐ PARASZT: Te is benne voltál, Macskajancsi.

MACSKA: Kényszerítettek.

MÁSODIK PARASZT: Kicsoda? Mi a franc volt az kényszer, a bunkócska?

MACSKA: Nem lehetett mást csinálni.

HARMADIK PARASZT: Én mért tudtam?

MÁSODIK PARASZT: Meg én is.

MACSKA: Mert olyanok vagytok. Arra se voltatok jók, hogy kényszerítsenek!

ELSŐ PARASZT: De most ez nekünk jól jön, mert nekünk van olyanunk, hogy tiszta lap.

MACSKA: Kitörülhetitek vele a valagatokat!

BÜKI: Úgy látom uraim...

MÁSODIK PARASZT: Uraim? Ne beszéljünk már így Büki elvtárs. Egy osztályba jártunk.

BÜKI: Úgy látom, eltértünk a tárgytól.

PÁLOS: Igen, igen, szóval a színdarab. Én mindenesetre szerepelek benne. És te tanár úr?

KUNCZE: Ha lehetne, nekem ugye a májjammal is gondok vannak...

ELSŐ PARASZT: Kevesebbet kéne inni, tanár úr.

KUNCZE: Én nem azért, hanem már eleve ilyennek születtem, meg a szívem is.

BÜKI: Úgy látom, a tanár úr újabban nem szívesen tesz a közösségért. Amíg az igazgatóság kellett, addig más volt a helyzet.

PÁLOS: Amúgy akadnak jelentkezők iskolaigazgatónak.

KUNCZE: De én tényleg teljesen rossz fizikai állapotban vagyok egy ilyen feszült dologhoz, a húsz év tanítás, egyszerűen kinyírták az idegeimet ezek a hülyegyerek, és egyre hülyébbek, meg fegyelmetlenebbek...

BÜKI: Pityukám, a tanár úr nem érti, amit mondtál!

PÁLOS: Tanár úr, van más jelöltünk is, ott van például a matematika tanár, annak nincsenek veseproblémái...

TANÁR ÚR: Máj.

PÁLOS: Mi az, hogy máj?

TANÁR ÚR: Májproblémák, meg szív.

PÁLOS: Szóval azok sincsenek neki, pont megfelelne igazgatónak, értjük egymást?

TANÁR ÚR: Hogy akkor ő lenne az igazgató?

BÜKI: De lassan pörög az agyad!

TANÁR ÚR: Ja, akkor, hát persze, végülis én magyar tanár vagyok, meg voltam amatőr színész is az egyetem alatt.

PÁLOS: Ez a beszéd tanár úr, akkor te fogod rendezni!

KUNCZE: Igen, akkor majd én rendezem, az jó lesz, ha én.

MÁSODIK PARASZT: De mi csak nézők leszünk.

KUNCZE: Vagy statiszták.

HARMADIK PARASZT: Fasiszták? Az már nem, ki a franc akar fasiszta lenni.

KUNCZE: Ezen ugye nem kell nevetni.

HARMADIK PARASZT: Nem kell, de lehet.

KUNCZE: A statiszta, az azt jelenti, hogy néha, amikor kell tömeg, akkor ki kell menni a színpadra.

MÁSODIK PARASZT: Azok legyünk, Tomi, legyünk?

ELSŐ PARASZT: Azok végülis lehetünk, csak olyannak kell lennünk, amilyenek vagyunk.

PÁLOS: Gabika?

Negyedik paraszt: Jó, legyünk!

HARMADIK PARASZT: Legyünk, csak mostmár tényleg kezdjük el, mert az asszony is le fog baszni, ha ennyire későn érek haza.

ELSŐ PARASZT: Ráadásul józanul.

HARMADIK PARASZT: Hogyhogy józanul?

ELSŐ PARASZT: Hogy nem tudsz inni, mert a Mariska is itt van.

HARMADIK PARASZT: Tényleg, a kurva életbe, nagyon bebaszott ez a falunap.

MÁSODIK PARASZT: Mit fog gondolni az asszony, ha józanul mész haza?

HARMADIK PARASZT: Örülni fog.

MÁSODIK PARASZT: A faszt fog örülni, azt hiszi, nőnél voltál. Mi másra gondolhatna, hogy azért nem ittál.

HARMADIK PARASZT: Fú, tényleg, az ember emiatt a szar színház miatt még szét is cseszheti a házasságát.

ELSŐ PARASZT: A színház az olyan, hogy vagy a házasság, vagy a művészet! Nincs átmenet.

HARMADIK PARASZT: Legközelebb megoldom ezt a kérdést!

ELSŐ PARASZT: Hogyan?

HARMADIK PARASZT: Veszek a boltban egy kétdekásat.

MÁSODIK PARASZT: Ez nagy ötlet! Látod mennyire nincs igazad, Tomi. Megfér egymás mellett a művészet és a házasság, csak egy kis leleményesség kell.

PÁLOS: Összefoglalva, a falu akarja a színdarabot. Ez eddig rendben van, de mit játszunk.

TIBI: Mondhatok valamit?

PÁLOS: Észre se vettem, Tibi, hogy itt vagy.

TIBI: Pedig itt vagyok és köszöntem is, csak te nem köszöntél vissza.

PÁLOS: Biztos nem vettelek észre.

TIBI: Hát ez az, ezt nehéz elviselni, hogy soha nem vettek észre, hogy én is vagyok.

PÁLOS: Mit akarsz mondani?

TIBI: Én voltam egyszer, mert ilyen kommonista brigádban dolgoztam.

BÜKI: Hagyjuk ezt a kommonistázást, ezt felejtsük el, olyan nem volt, csak olyan volt, hogy brigád.

TIBI: De kommonista volt, az volt a neve. Ságvári Endre kommonista brigád, te adtad a nevet Büki elvtárs. Senki nem tudta ki az a Ságvári Endre.

BÜKI: Mert kötelező volt, de magamtól nem azt adtam volna.

TIBI: Hát mit?

BÜKI: Hogy Szent István polgári munkakör.

PÁLOS: Mondjad tovább, Tibi!

TIBI: Szóval a Szent István polgári munkakörrel, aminek akkor Ságvári Endre volt a neve, elmentünk Pestre színházba. És tudjátok, mit láttunk?

Többen: Mit? Mit láttatok?

TIBI: Egy marha hülye darabot, a végén mindenki elpatkolt benne.

MARISKA: Akkor az tragédia volt.

PÁLOS: Honnét tudod?

MARISKA: Mert az a tragédia, ahol meghalnak a szereplők, ahol életben maradnak, az a komédia.

MACSKA: Ejha, milyen művelt vagy te Mariskám.

MARISKA: Jártam gimnáziumba.

BÜKI: Mikor?

MARISKA: Egyszer.

BÜKI: Észre se vettük.

TIBI: Szóval azt meg lehetne csinálni, Omlett vagy mi volt a címe.

MACSKA: Omlett? Az meg mi?

MARISKA: Rántotta.

MACSKA: Rántotta? Az volt a darab címe, hogy rántotta?

TIBI: Omlett, mondom, hogy Omlett, mert nem magyar darab volt.

KUNCZE: *Hamlet*, az egy nagyon híres darab.

PÁLOS: Látjátok, a Tanár úr ennyire okos, hogy tudja, mit látott a Tibi Pesten.

KUNCZE: Én csak...

Pálod: Mondd tovább Tibikém!

TIBI: A lényeg, hogy abban az volt, hogy van egy jókirály, olyan, mint a Szent István volt, hogy engedélyezte a többpártrendszert, kötelezővé tette a templomba járást, bevezette a füstadót, meg belépett az Euba. De ezt a királyt sunyiban megölte egy kommonista király, aki az oroszokkal akart lepaktálni. Ráadásul azért ölte meg, mert összejött a jó király feleségével, szóval teljesen kommonista volt, semmiféle erkölcsöt nem ismert. Alighogy meghalt a jó király, rögtön összeállt ezzel a bűdös kurvával.

ELSŐ PARASZT: Minden nő egy bűdös kurva.

MÁSODIK PARASZT: Ja, elszedik a pénzedet, aztán a franc se tudja, kivel tosznak, amíg te dolgozol.

HARMADIK PARASZT: Hiába királynő valaki, az is csak nő.

NEGYEDIK PARASZT: A férfiak is rohadék kurvák.

MÁSODIK PARASZT: Legalább a pénzt nem szedik el.

NEGYEDIK PARASZT: Tőled mit lehet elszedni?

MÁSODIK PARASZT: Nem tudom, mert nem emlékszem, mennyi van a zsebemben, amikor hazamegyek.

NEGYEDIK PARASZT: Megmondom neked: semmi!

ELSŐ PARASZT: Mindegy, akkor is бүdös kurva minden nő, még a királynők is

TIBI: Ráadásul a kommonista király a testvére volt a jókirálynak.

MACSKA: Apám, mekkora szemét, pedig házinyúlra nem lövünk, ez alapszabály.

BÜKI: Azért volt már olyan, hogy valakinek a felesége a férje testvérevel.

MACSKA: Most mire célzol?

BÜKI: Én nem célzok semmire, csak hallottam, hogy volt ilyen.

MACSKA: Az nem volt igaz, az én feleségem nem csinált olyat.

BÜKI: Bocs, de én nem rá gondoltam.

MACSKA: Hát kire?

BÜKI: Csak általánosságban egy olyan nőre, aki ezt csinálta.

MACSKA: Általános nő nincs, csak konkrét.

PÁLOS. Hadd mondja már tovább a Tibi!

TIBI: Szóval a jókirály szelleme megkereste a gyereket, Omlettet...

KUNCZE: Hamletet

TIBI: Mondom, Omlettet, hogy elmondja neki, ki volt a gyilkosa. Omlett összeszarta magát a félelemtől, amikor meglátta az apját, hogy szellem, de végül megnyugodott, és megtudta az igazat. Akkor hazautazott, hogy az apja parancsa szerint a kommonista király pofáját szétverje, utána meg karóbahúzassa.

ELSŐ PARASZT: Azt is kell az ilyen gecikkel csinálni.

Paraszatok: Azt hát! A rohadék!

NEGYEDIK PARASZT: Mi az a karóbahúzás?

ELSŐ PARASZT: Hogy átnyomnak a testeden egy hegyes karót, ami a szádon jön ki!

NEGYEDIK PARASZT: Úristen! Ilyet csináltak régen! Kifordul a gyomrom.

TIBI: Szóval hazament, ott volt a szerelme, Ortopédia.

KUNCZE: Ophelia.

TIBI: Tanár úr, neked mindig bele kell szólni? Nem bírom, ha valaki állandóan okoskodik.

KUNCZE: Csak az a neve. Az ortopédia az más.

TIBI: De annak van értelme, azért hívták így. Szóval ez az Ortopédia kurva jó nő volt, akkora mellei voltak, hát majdnem lelógtak a színpadról.

MÁSODIK PARASZT: Mekkora mázlista vagy te Tibi, hogy velem soha nem történik ilyen.

TIBI: Szóval akkora mellei voltak, hát elöl ültünk, ha kinyújtom a kezemet, el is értem volna.

MARISKA: Tibi bácsi, ezt tudja otthon az asszony is, hogy ilyeneken jár az eszed?

TIBI: Az asszony örüljön, hogy megtartottam és nem tettem lapátra, mert tehettem volna, csak megsajnáltam. Szóval akkor jött egy fővárosi színészcsapat, ilyen hakeniműsorral, amelyet ide hozzánk is szoktak, hogy pénzt keressenek, és azoknak mondta az Omlett, hogy majd azt kell eljátszani a király előtt, ami történt, hogy a király lebukjon. Ez is lett. A király összeszarta magát és elbujdosott, Omlett meg bement a muterjához, hogy elmondja az igazat, de épp ott volt Ortopédia apja is, aki olyan királyi könyvelő volt, aki, szóval, beugrott egy függöny mögé, nem akarta, hogy meglássa az Omlett.

HARMADIK PARASZT: Azzal is dugott az asszony?

TIBI: Azzal nem, csak nem akarta, hogy Omlett azt higgye, hogy igen. Szóval belépett Omlett, az anyja meg épp lefeküdni akart, hát, az eszem megáll, milyen kurva jól nézett ki az a nő. Bazmeg, ott állt a színpadon átlátszó pongyolában, vagy mi-ben...

HARMADIK PARASZT: A tököm elsül, hogy miket lehet látni Pesten, hát itt bazmeg az ember még a feleségét se látja így, nemhogy más nőket.

ELSŐ PARASZT: Mondjuk a feleségedet jobb is, ha nem látod, mert olyan rohadt kövér, mint egy hízódisznó.

HARMADIK PARASZT: Akkor se láttam, amikor sovány volt, mert mindig csak sötétben akarta.

MÁSODIK PARASZT: Mert már akkor tudta, hogy ez lesz, hogy dagadt lesz, és már akkor hozzászoktatott, hogy ne lásd őt. Sötétben meg bárkivel jó. Észre se veszed, ha kicserélik alattad.

TIBI: Na, szóval néztem a nőt, amikor az Omlett meg jött, hogy mondja, de látta, hogy mozog a függöny, ahova a faszi elbújt. Na, akkor fogott egy bazi nagy kardot és átszúrta a függönyön. És akkor kiesett onnan a faszi és Omlett látta, hogy ez a szertőjének az apja. Ortopédia meg, amikor megtudta, teljesen begőzölt és szakított Omlettel. Erre Omlett kikészült. Végül Ortopédia beugrott a kútba, vagy hová a faszba, a lényeg, hogy kampó lett neki. Omlett meg elment megkeresni a kommunista királyt...

Rák Jóska robban a színpadra

JÓSKA: Itt van a Büki, itt van az a szarjankó!

MACSKA: Mi van Jóska, elment az eszed?

JÓSKA: Itt van az a szemét alak!

PÁLOS: Jóska, itt most próba van, vegyél már vissza!

JÓSKA: Vegyek vissza, vegyek vissza, amikor ez a rohadék elvitette az apámat a rendőrökkel.

MACSKA: Elvitték az apádat?

JÓSKA: El.

PÁLOS: Mikor?

JÓSKA: Egy órája, és ez a szemét Büki csinálta!

BÜKI: Hogy vitettem volna el, én olyat nem tudok.

JÓSKA: Dehogynem! Azt mondtad, hogy ő sikkasztotta el privatizációkor a szövetkezet pénzét. Azt mondtad, nem?

BÜKI: Nem kellett mondanom. Rajta volt a számlán, aztán egyszer csak nem volt rajta. És az apád vette ki a bankból, mert a bizonylaton ott az aláírása.

JÓSKA: Az én apám nem tolvaj, az nem az, értitek! Azt a pénzt valaki más vitte el, az kurvaisten, s az is biztos, hogy te tudod, hogy ki volt.

BÜKI: Honnan tudnám?

JÓSKA: A te kezéd biztos benne van, meg a Macska keze.

BÜKI: Ne vádaskodj, gyerek, azt ne csináld. Én értem, hogy neked rossz, hogy az apád, akiről mindenki azt hitte, hogy bármit rá lehet bízni, mert olyan becsületes.

De emiatt nem vádolhatsz senkit, hogy más lett. Ha nem bűnös, akkor majd kiengedik, megvizsgálják és kiengedik.

JÓSKA: A te kezdedben vannak a szálak, már intézkedtél a bíróságon is. De te innét nem fogsz élve kimenni, amíg meg nem mondod, hogy hol a pénz.

BÜKI: Ugyanmár öcskös, ki vagy te, hogy fenyegetőzöl. Különbekkel is elbántam már az életem során. Azok a milliók meg hiányoznak, és csak az apád férhetett hozzá.

JÓSKA: Hazudsz, te rohadt tolvaj. Az apám egy szent hozzád képest.

BÜKI: Hazudok, én hazudok? Én, aki azért dolgozott, hogy például az apád munkát kapjon, aki ötvenhatban öcskös fegyvert fogtam, amikor az apád ott rettegett a szabadeurópa rádió előtt. Várta, hogy jön az amerikai segítség. Nehogymár te oktass engem!

JÓSKA: Te, fegyvert fogtál? Pufajkás voltál és forradalmárokat irtottál november negyedike után.

BÜKI: Hát nem.

ELSŐ PARASZT: Eddig azt mondtad.

BÜKI: Mert azt kellett, nem mondhattam meg az igazat, mert akkor nem lehettem volna elnök. Az igazság az, hogy a Corvin közben harcoltam Potyka bácsival.

JÓSKA: Ki az a Potyka bácsi?

BÜKI: Az egy hős volt. Az apád meg ott rettegett, várta az amcsikat, de nem jöttek, csak az oroszok. Nekem volt vesztenivalóm, mert ott volt az életem az orosz tankok előtt! Hogy én hazudok!

MACSKA: Jól van, Lajos nyugodj meg, hülye ez a gyerek, pont olyan hülye, mint az apja is.

PÁLOS: Na, elég legyen, mi van a darabbal, mond el, azért vagyunk itt, mert a darab.

TIBI: Így nehéz mesélni, hogy állandóan közbeszól valaki. Szóval akkor a király meg Omlett egymásnak estek. Vagy nem tudom most, teljesen összezavarodtam...

PÁLOS: Jó, ennyi elég, a mai próbát bezárom, a Tanár úr szerezze be a darabot, ha már annyira ismeri, aztán holnap kezdhetjük a próbát. Szevasztok.

Többen: Szevasztok! Na, végre mehetünk!

HARMADIK PARASZT: Ne tévesszük szem elől a Mariskát!

MÁSODIK PARASZT: Isten ments, a Mariska az irány!

MARISKA: Mit loholtok itt a nyomomban!

HARMADIK PARASZT: Nem a két szép szemedért, csak mert nálad a kocsmakulcs.

ELSŐ PARASZT: Hogy beszart attól, amit a gyerek mondott, mennyire beszart.

HARMADIK PARASZT: Biztos, van mitől félnie, mi a faszból vette volna azt a száz hektáros földet, meg hogy kerültek a téesz traktorai az ő udvarába.

NEGYEDIK PARASZT: Ki fogják deríteni.

ELSŐ PARASZT: Dehogyan fogják, mindenütt olyanok vannak, mint ő, ha az egyikről kiderülne valami, gyanúba keveredne a másik is. Ezek bazmeg soha nem vesztenek.

HARMADIK PARASZT: Hát nem. Olyanok, mint a szar, soha nem süllyednek el.

MÁSODIK JELENET

A helyszín ugyanaz, a parasztok ebben a jelenetben afféle kukkolók

MÁSODIK PARASZT: Nem kéne visszamenni a kocsmába?

NEGYEDIK PARASZT: Úgyis bezárja a Mariska.

ELSŐ PARASZT: Jönnék.

HARMADIK PARASZT: Én nem hallok semmit.

ELSŐ PARASZT: Nyisd ki a füled.

HARMADIK PARASZT: Akkor sem.

ELSŐ PARASZT: Sokat ittál.

HARMADIK PARASZT: Lehet, de máshogyan nem lehet itt kibírni.

MÁSODIK PARASZT: Máshogy nem, de nem is kell máshogyan.

ELSŐ PARASZT: Rájöttem valamire.

MÁSODIK PARASZT: Mire?

NEGYEDIK PARASZT: Mire jönne rá a Tomi, semmire.

ELSŐ PARASZT: De, tényleg rájöttem.

NEGYEDIK PARASZT: Akkor mondjad Tomikám!

ELSŐ PARASZT: Észrevettétek, hogy ez a ház mindig arról kapja a nevét, ami nincsen.

NEGYEDIK PARASZT: Micsoda? Mi nincsen?

ELSŐ PARASZT: Nem érted, mi?

NEGYEDIK PARASZT: Hát nem.

ELSŐ PARASZT: Tudod, mért nem érted?

NEGYEDIK PARASZT: Mert hülyén mondod.

ELSŐ PARASZT: Hát nem. Hanem mert a nőknek eleve kisebb az agytérfogata, azért nem. Olvastam egy újságban.

NEGYEDIK PARASZT: Azt nem olvashattad, mert olyan különbség nincs. Az iskolában is jobbak a lányok.

ELSŐ PARASZT: Mert ráérnek tanulni.

MÁSODIK PARASZT: Ezt most hogy értetted az előbb Tomikám, mert én sem értem?

ELSŐ PARASZT: Mennyire értetlenek vagytok! Szóval, hogy amikor nem volt semmi kultúra, meg otthon is minden szar volt, mert elszedték még a termést is, akkor ezt a helyet kultúrotthonnak hívták, amikor meg pont műveletlen volt mindenki, olyan volt az agya mindenkinek, mint a sár.

HARMADIK PARASZT: Ja, a fateroméék tényleg olyanok voltak, bazmeg, hogy semmit nem tudtak a világból, csak, hogy a kocsmá. Ott is csak hallgattak, nem beszélgettek ilyen komolyabb dolgokról, mint mi, legfeljebb, hogy megdöglött a malac.

NEGYEDIK PARASZT: Jó, várjál Laci, akkor most mi van most, Tomi?

ELSŐ PARASZT: Most az van, hogy közösségi ház, mert hol a faszban van itt közösség.

HARMADIK PARASZT: Legfeljebb a kocsmában.

ELSŐ PARASZT: Ja, de nincs olyan, hogy együtt fosztjuk a kukoricát, meg a tollat, aztán közben népdalokat írunk.

MÁSODIK PARASZT: Ki a franc írta a népdalokat?

ELSŐ PARASZT: Biztos nem a nép.

NEGYEDIK PARASZT: Pedig az iskolában azt mondta az énektanár, hogy a nép.

MÁSODIK PARASZT: Az kurva isten, hogy nem. A nép az egyáltalán nem tudott írni. Az öregapám még a nevét se.

ELSŐ PARASZT: Jönnék!

HARMADIK PARASZT: Mostmár én is hallom.

ELSŐ PARASZT: Mert lassan kijózanodsz.

HARMADIK PARASZT: Nem azért, hanem mert most tényleg jönnek.

MÁSODIK PARASZT: Csend, ne vegyenek észre! Hátha valami pornó lesz!

NEGYEDIK PARASZT: De gusztustalan vagy.

MÁSODIK PARASZT: A szex nem lehet gusztustalan.

ELSŐ PARASZT: Téged ez még érdekel?

MÁSODIK PARASZT: Nézni még szeretem, csinálni már nem. Nincs is kivel.

HARMADIK PARASZT: Ott az asszony.

MÁSODIK PARASZT: De hát hogy néz ki? Azzal már tényleg gusztustalan volna.

Jóska és Ágica érkezik

JÓSKA: Ágica, most te direkt kerülsz engem?

ÁGICA: Az apu nem engedi, hogy találkozzak veled.

JÓSKA: Leszarom, hogy mit akar a faterod, az a fontos, hogy te mit akarsz.

ÁGICA: Hagyj már Jóska, tényleg! Az esküvő előtt nem lehet, mert ez egy falu, nem olyan, mint Budapest, hogy fűfavirággal. Ha rólam kiderül, akkor végem.

JÓSKA: Ez mért számít, én foglak elvenni, ha én megduglak, akkor nem gondolom, hogy egy kurva vagy, mert velem voltál.

ÁGICA: Sosem lehet tudni, volt már olyan.

JÓSKA: Milyen, hogy megdugta és utána nem vette el, mert tudta, hogy megdugta?

ÁGICA: Pontosan, mert ebből arra a következtetésre jutott, hogy aki ilyen, az bárki mással is. Jól otthagya, a lány meg nem talált másik vőlegényt, mert mindenki tudta, hogy lefeküdt az előző vőlegényével.

JÓSKA: Az az igazság, hogy én hallottam már rólad is ezt-azt.

ÁGICA: Az nem igaz, én olyan tiszta vagyok, mint egy fehér ing.

JÓSKA: Mosás előtt vagy mosás után?

ÁGICA: Mekkora hülye vagy te!

JÓSKA: Jó, hagyjuk, engem nem érdekel a múltad.

ÁGICA: Nekem nem volt semmiféle múltam.

JÓSKA: Most direkt csinálod?

ÁGICA: Csak nem akarom, hogy bármi olyat gondolj rólam, ami nem volt.

JÓSKA: És amikor a megyétől itt volt az a Kereszténydemokrata képviselőjelölt?

ÁGICA: Az csak nálunk lakott, valahol kellett, de az nem olyan volt, az rendes ember, még a névkártyáján is rajta volt, hogy keresztény...

JÓSKA: Láttam én már karón varjút.

ÁGICA: Mit dumálsz itt?

JÓSKA: Ez olyan népi szólás, azt jelenti, hogy...

ÁGICA: Szerintem beszélj rendesen, ne úgy mintha egy hagyományörző táborból jöttél volna haza.

JÓSKA: Úgy megcsirbulnálak.

ÁGICA: Mit akarsz?
JÓSKA: Mindig ugyanazt.
ÁGICA: De unalmas már, mondom, hogy nem lehet.
JÓSKA: De Ágica, te akartál találkozni.
ÁGICA: Nem miattad.
JÓSKA: Hát akkor?
ÁGICA: A tanár úr mondta, hogy próba lesz, mert én leszek Ophelia, te meg Hamlet.
JÓSKA: Te, és ez az Ophelia meg az a Hamlet, dognak?
ÁGICA: Hagyd már abba, tényleg, ez egy színdarab.
JÓSKA: Mért, színdarabban nem dognak? Csak előadás után? Nekem az is jó. Bebújunk majd valahová és... A híres színházakban is az van. Mindenki mindenkivel!
ÁGICA: Ne mindig a dugáson járjon az eszed. Én nem is értem, hogy a férfiaknak tényleg egy nagy izé van az agyuk helyén.
JÓSKA: Ez ellen nem tudunk tenni, ez genetika. Csak akkor tudunk gondolkodni másról is, ha az már el van intézve. Ez egy alapszabály. A vér szava, isten szava!
ÁGICA: Hagyjál már, mindjárt jön az apu, meg a Büki, meg a Macska is...
JÓSKA: Idejönnek, ide azok a szemétládák!
ÁGICA: Ők is szerepelnek.
JÓSKA: Na, jó, akkor szevasz, én nem maradok.
ÁGICA: Most mi van veled, az előbb még mást mondtál.
JÓSKA: Akkor még csak te voltál a képen! Ártatlanul börtönbe nyomták a fateromat, azokkal én nem fogok együtt, az hétszentség... Az apád is, mit szólna, ha azt látná, hogy lepaktálok velük.
ÁGICA: Akkor mit fog szólni, ha azt látja, hogy ennyire semmibe veszed őt, hogy nem akarsz velünk együtt...
JÓSKA: Leszarom.
ÁGICA: Nem érted, csak itt tudunk találkozni. Az apu megtiltotta, hogy máshol.
JÓSKA: Csak itt?
ÁGICA: Csak.
JÓSKA: Mért? Haragszik rám?
ÁGICA: Dehogy, ő akarta, hogy te legyél a főszereplő.
JÓSKA: Akkor mért?
ÁGICA: Mondom, az esküvő miatt. Meg tényleg, amióta az anyu meghalt én lettem neki a...
JÓSKA: Mi lettél neki?
ÁGICA: Hát a legfontosabb.
JÓSKA: Már megijedtem, hogy mást mondasz. A lányos apákról hallani egysmást.
Ágica. De ő nem olyan, csak félt.
JÓSKA: Én akkor sem tudok ezekkel együtt!
ÁGICA: Maradj, na, tényleg, én azt szeretném, ha maradnál!
JÓSKA: Jó, de csak azért, mert te itt vagy. Megfoghatom a melled?
ÁGICA: Mi?
JÓSKA: Cserében, hogy itt maradtam.
ÁGICA: Mondom, hogy nem lehet.

JÓSKA: Az még nem olyan, hogy dugás, attól még szűz maradsz. Különben mondom, hogy nekem jó vagy úgy is, ha nem vagy szűz. Sőt, úgy még jobb. Vagy attól félsz, hogy kiderül, hogy a képviselőjelölt elvette már?

ÁGICA: Nem derülhet ki semmi.

JÓSKA: Bizonyítsd be! Nem kéne így zsákbamacskát árusítani, hogy meglesz az esküvő és akkor szembesülök vele, hogy egy fővárosi szenteltfазék már elvette, ami nekem járt volna.

ÁGICA: Maradj csendben, jönnek!

Fényváltás a parasztokra

MÁSODIK PARASZT: Nem sokat láttunk.

ELSŐ PARASZT: Nem. Ezt már eddig is tudtuk.

NEGYESEDIK PARASZT: Az Ágica tényleg dugott a képviselőjelölttel?

MÁSODIK PARASZT: Az száz százalék!

HARMADIK PARASZT: Dehogy, az Ágica nem úgy néz ki, aki kell egy ilyen fővárosi embernek.

ELSŐ PARASZT: De ő volt csak ott. Az ember általában azt választja, aki épp elérhető.

NEGYESEDIK PARASZT: A férfiak tényleg olyanok, mint az állatok. Evés, ivás, dugás.

ELSŐ PARASZT: Néha azért alszunk is!

Pálos, Kuncze, Büki és Tibi érkezik

Többen köszöngetnek: Szevasztok, szevasztok!

TIBI: Na, a szerelmes pár már itt is van!

KUNCZE: Pedig nem biztos, hogy szükség lesz rájuk.

JÓSKA: Nem is kellett volna idejönnünk?

KUNCZE: Majd meglátjuk, egyelőre csak várjatok!

PÁLOS: Kezdhethük Tanár úr?

KUNCZE: Persze, fogjunk bele.

Büki bőfög

BÜKI: A kurva életbe.

TIBI: Mi van Lajoskám, elbasztad a gyomrodát?

BÜKI: Csak telezabáltam magam. Tegnap elmentem a Macska Jancsihoz, levágott egy bárányt. Elkezdünk enni és ittunk is, lecsorgott vagy tíz liter bor, aztán mára meg már szarul vagyok. Tíz éve ez még semmi lett volna, de most már nem bírja se a gyomrom, se az epém. Csak úgy hömpölyögnek a fingok a beleimbe, aztán hol alul, hol fölül kibuggyannak.

TIBI: Szájon át fingani, ez marha undorító.

BÜKI: Az nem fing, te balfasz, hanem bőfögés.

TIBI: Ja, az más.

PÁLOS: Az a helyzet Lajoskám, hogy így már csak a bunkók esznek. Manapság az egészséges koleszterinszegény ételek fogyasztását ajánlják. Városban már mindenki diétásan táplálkozik, érted, biozöldség, rostos baracklé, és tovább is élnek!

BÜKI: Hagyj engem a zöldséggel, nem vagyok én nyúl, hogy répát rágcсáljak. A birkapörkölt, jó sok hagymával, meg paprikával, az az igazi.

PÁLOS: De akkor Lajoskám ez a következménye.

BÜKI: Milyen szar lesz, ha már enni sem ehetsz az ember rendesen!

Mariska érkezik

MARISKA: Úr isten, elkéstem, de ebből a szar kocsmából nem lehet kiszabadulni, mikor már jönnek, valakinek kiürül a pohara, hogy adjak, de mire azt kitöltöm, akkor a másiknak. Mindig üres valakinek.

MACSKA: Mert mindig isznak.

MARISKA: Persze, hogy azért, ha nem innának, soha nem lenne üres nekik, hanem mindig tele lenne. Alig tudtam kitenni őket, hogy egy óra múlva jövök.

KUNCZE: A próbakezdést be kell tartani. Fegyelem nélkül nincs művészet.

MARISKA: Azt hittem a művészek mind olyan szabad emberek.

KUNCZE: Hát nem Mariskám, az igazi művészek nem úgy élnek, mint a művészek, mert ők dolgoznak, amikor úgy élhetnének, mint a művészek.

MARISKA: Jól van, na, bocsi!

BÜKI: Gyere csak ide mellém, hadd melegítsem át a testedet.

MARISKA: Van neked otthon kit melegíteni, szállj le rólam, hallod.

BÜKI: De most épp nincs itt!

MARISKA: Legközelebb hozz belőle egy darabot! Akkora, hogy vágatsz belőle, nem fog hiányozni.

PÁLOS: Na, kezdjük akkor.

Többen is: Kezdjük, maradjatok csendben!

Fényváltás a parasztokra

HARMADIK PARASZT: Már épp ideje volt. Megöli az embert az unalom.

MÁSODIK PARASZT: Ez a színház ilyen dögunalmas dolog?

ELSŐ PARASZT: A végeredmény, az lesz az izgalmas. Közben csak az nem unja, aki benne van.

NEGYEDIK PARASZT: Én inkább unatkozom. Nem akarom leégetni magam.

MÁSODIK PARASZT: A Tibinek jó volt, mert látott nagymellű nőket a színpadon, de mi itt csak a Mariskát láthatjuk meztelenül, az meg már senkit nem érdekel.

ELSŐ PARASZT: Meg az Ágicát.

NEGYEDIK PARASZT: Á, azt az Ágicának az apja nem engedi.

Fény vissza

KUNCZE: Beszereztem a könyvet, de az az igazság, hogy ez nekünk túl nehéz.

PÁLOS: Hogyhogy nehéz?

KUNCZE: Nem vagyunk annyira jó színészek.

BÜKI: Micsoda, Tanár úr? Micsoda? Hogy mi nem vagyunk elég jók?

KUNCZE: Igen, mert ez egy bonyolult darab.

PÁLOS: Tanár úr, álljon meg a hegyi menet. Hogyan is lett belőled igazgató. Hogyan, na, hogyan...

KUNCZE: Jó, én csak miattatok akartam, hogy... De akkor kezdjük.

PÁLOS: Látod, mindjárt megy a dolog, ha egy kicsit rásegítelek.

KUNCZE: Először a szereposztás!

TIBI: Kezdjük, kezdjük!

KUNCZE: Lajos, te leszel Claudius a király.

Kuncze a szerepekkel együtt osztogatja a szövegkönyveket is

BÜKI: Az nem egy szar alak volt?

KUNCZE: De, de azért mégiscsak király, és ennél kisebb rangot neked nem adhatnék. Meg jókat dugott az özvegyel is!

BÜKI: Az igaz, ugye Mariskám!

Mariska pofát vág

KUNCZE: Mariska lesz Gertrúd, az özvegy királyné, a kommunista király szeretője.

MARISKA: Hogy egy ribancot játsszak...

BÜKI: Menni fog Mariskám.

MARISKA: Fogd be a pofádat Lajos, mert ha én kinyitom, az neked nem lesz jó.

KUNCZE: A polgármester úr lesz Polonius, Ophelia apja.

PÁLOS: Az jó szerep, pont nekem való, olyan komoly, kár, hogy a végén leszúrnak.

KUNCZE: Macska Jancsi lesz Laertes.

MACSKA: Az meg kicsoda?

KUNCZE: Nagyon fontos ember, Ophelia testvére. Majd lesz egy nagy verekedésed Hamlettel!

MACSKA: És én nyerek?

KUNCZE: Az csak rajtad múlik!

MACSKA: Akkor én. Az biztos!

KUNCZE: Tibi, te meg Hamlet barátja leszel, Horátio.

TIBI: Micsoda? Ováció?

KUNCZE: Mindig utáltam a szójátékokat. Te fogod elmagyarázni a darabot, nehogy félreértse a közönség.

TIBI: Az nekem megy, mert én ezt nagyon értem.

KUNCZE: Na kezdjük. Első felvonás, a király és Hamlet jelenete, olvasd Lajos!

Tempó, tempó, batátaim!

BÜKI: Jó, olvasom már: *Szép tőled, és ajánlja szíved, Hamlet, leróni mind a gyászdót atyjának.* Ez meg mi a fasz, ezt bazmeg meg se lehet érteni, miért van ez így írva? Nem lehet ezt normális nyelven, hogy örülök Hamlet, hogy ennyire téped magad a faterod miatt. *De lásd, atyád is vesztett egy atyát, a vesztő újra mást meg mást...* Még jóhogy. Kurva nagy gáz volna, ha mindenkinek élne még az apja, hogy ott ülne az apám még mindig a sparhelt mellett, oldalán az ő apjával, azután annak az apjával. El se férnénk, annyian lennénk!

KUNCZE: Olvasd csak elnök úr, olvasd csak, menni fog.

BÜKI: *Mért izgága daccal szívünkre venni! Fúj! Ez bűn az Ég, bűn a halott, bűn a természet ellen.* Ez milyen duma már.

KUNCZE: Menni fog, menni fog Lajoskám...

BÜKI: Ez nem fog menni Tanár úr, mert ez így egy nagy kalap szar. Ezt így nem lehet hagyni, mert kiröhög a falu. Mit lehet ebből érteni?

KUNCZE: De hát így van.

BÜKI: Mi az, hogy így van? Úgy lesz, ahogy mi akarjuk!

KUNCZE: De ezt már egyszer valaki így akarta.

BÜKI: De mi nem így akarjuk.

KUNCZE: Azt akarod, hogy átírom Shakespeare-t? A leghíresebb angol drámaíró.

BÜKI: Angol? Kit érdekel, hogy angol? Nehogy már egy angol mondja meg nekünk a tuti frankót. Leszarom az angolokat, meg leszarom a franciákat is, meg a németeket is, van nekünk saját műveltségünk, meg tudásunk, és ahhoz kell alakítani a dolgokat. Ez a sekszír engem nem érdekel, engem az érdekel, hogy ez magyarul legyen, rendesen, úgy ahogy a magyar emberek beszélnek.

KUNCZE: Dehát hogyan írom át?

BÜKI: Segíts neki Pityukám, mert megint nem érti, a francnak járt az ilyen egyetemre, ha csak akadékoskodni tud. Tiszta pénzkidobás ilyeneket taníttatni.

PÁLOS: Figyelj, Tanár úr, legyenek benne normális mondatok, olyanok, hogy Hej rigó, rigó, részeges ló, meg Akácósút, (*énekelve*) ha végigmegyek rajtad én, eszembe jut sok régi szép emlék, nyáreste volt pacsirta szólt a fán, s ott kóborolt bolyongott egy cigány... olyan mondatok, amik szólnak valamiről, nem ilyen zavaros faszágok.

Fény a parasztkra

HARMADIK PARASZT: Egy cigány. Mennyire más világ volt. Most meg tele van velük a falu.

MÁSODIK PARASZT: Mert szaporodnak, a magyarok meg nem.

ELSŐ PARASZT: Egy idő után belőlünk is cigány lesz.

HARMADIK PARASZT: Belőlem aztán nem. Én szőke vagyok.

ELSŐ PARASZT: Majd meglátod!

NEGYEDIK PARASZT: Ez hülyeség Tomi, amit mondasz.

MÁSODIK PARASZT: Jó, hagyjuk ezt a faszágot, senkit nem érdekelnek a cigányok. Színházban vagyunk!

Fény vissza

BÜKI: Tanár úr, azt kell csinálni, amit a Pityu mond!

TIBI: Ahogy én meséltem, emlékszel tanár úr!

BÜKI: Te is itt vagy Tibi?

TIBI: Itt.

BÜKI: Már teljesen elfelejtettem.

KUNCZE: Amit akartok az egy kulturális bűncselekmény.

BÜKI: Csak kötekszik, annyira nehéz a felfogása!

MACSKA: Bűncselekmény? Ilyen nincs a tízparancsolatban!

MARISKA: Meg az úttörők tizenkét pontjában se!

BÜKI: Mariska, lépjél már tovább, nincsenek úttörők!

MARISKA: Úttörővasút se?

BÜKI: Az se, csak cserkészvasút van.

PÁLOS: Figyelj, Tanár úr, mi eleve utáljuk az angolokat. Nem olyan őszinték, mint a magyarok. Az időjárásról karattyolnak, aztán közben hátba szúrnak egy törrel. Ilyenek. A magyarok, mindjárt a lényegről beszélnek: szar az élet, és kész, nem akadnak el részletkérdéseken, hogy esik az eső. Nekem egy angol ne mondja meg, hogy mit kell mondani a színpadon. A magyaroké a jövő, az angolok már olyan öregek, hogy csoda, hogy nem haltak ki. Ez a faszi is mikor élt? Ötszáz éve? Jóhogy semmit nem tudott a világról. Ötszáz éve még a magyarok is buták voltak. Szóval fogj hozzá rendesen és írd át!

KUNCZE: Amit te akarsz az népbutítás, a kultúra meggyalázása!

PÁLOS: Tanár úr, most kell nekünk arról vitatkozni, hogy ki maradjon az igazgató? Ugye nem kell.

KUNCZE: Nem, arról nem kell.

PÁLOS: Akkor ugye értve vagyok?

KUNCZE: Persze. Meglesz, átírom.

MACSKA: Ha már belefogsz, akkor az is jó volna, ha ez a Hamlet olyan rendes király lenne, aki elősegíti a többpártrendszer, visszaállítja a Trianon előtti határokat és tizenötmillió magyar uralkodója lesz. Ne olyan király legyen, amelyikkel nem lehet azonosságot vállalni, ilyen tépelődő idegbeteg, akire nem lehet a magyarok jövőjét építeni.

KUNCZE: Megmásítsam a darab mondanivalóját?

PÁLOS: Igaza van a Lacinak.

KUNCZE: De nem arról szól a darab.

PÁLOS: Tanár úr, a darab arról szól, amiről akarjuk, hogy szóljon. Most ezen tényleg ne vitatkozzunk. Az angolokat elfelejtjük, arra gondolunk, ami nekünk jó.

KUNCZE: De akkor ez egy különálló darab lesz, nem a *Hamlet*.

BÜKI: Na, végre megértettük miről van szó. Ez a mi darabunk lesz. Olyan lesz, amelynek mi vagyunk. Egy magyar darab, mint a *Bánk bán*.

JÓSKA: Mért nem hagyjátok, hogy dolgozzon, együtt nincs annyi tudás a fejetekben, mint neki egyedül. Diplomája van. Mért nem hagyjátok, hogy ő mondja meg, mi legyen.

KUNCZE: Jóska, neked most nincs szöveged!

JÓSKA: Csak miattad Tanár úr!

KUNCZE: Miattam nem kell.

BÜKI: Figyelj kisöcsi, nekem is van diplomám, mert jártam iskolába.

JÓSKA: Dehogy jártál, vetted az ócskapiacon.

BÜKI: Kisöcsi, túlzásba viszed, én akkor már fegyvert hordtam a vállamon, amikor te még tervbe se voltál véve.

JÓSKA: Felkelőkre vadászta!

KUNCZE: Hagyd már Jóska, neked itt nincs szöveged!

BÜKI: Én mindig is a hősök mellett álltam.

JÓSKA: Csakhogy egy éve még mások voltak a hősök, Büki elvtárs.

BÜKI: Ne elvtársozzál, mert én soha nem voltam elvtárs, csak álcázásból, hogy ne tudják a többi elvtársak, hogy nem vagyok elvtárs.

KUNCZE: Jó, meglesz minden, ahogyan kértétek, megcsinálom. Minden arról fog szólni, amiről akartátok. *Ó, mily gazember pór rab vagyok én!*

PÁLOS: Mi a bajod?

KUNCZE: Semmi, semmi, most mehetünk haza, mert nekem dolgoznom kell. Szevasztok. Akkor majd holnap!

Többen: Szevasztok.

Szétszélednek

Mariska és Büki együtt mennek, Büki ölelgetni kezdi Mariskát, Mariska ellöki

BÜKI: Most mi az isten bajod van?

MARISKA: Az, hogy nincs kedvem.

BÜKI: Hogyhogy nincs?

MARISKA: Úgyhogy nincs.

BÜKI: Amikor még élt a férjed, akkor bármikor, csak oldalba böktelek, már szétlökted a lábad.

MARISKA: Azért, mert neki akartam rosszat, nem magamnak jót, de most már csak akkor csinálom, ha nekem is jó. És most nem jó.

BÜKI: Mennyiért jó?

MARISKA: Semennyiért, megváltoztam, csak azzal fogom csinálni, akit szeretek.

BÜKI: Te? Azt hiszed, még tudsz valakit szeretni?

MARISKA: Azt.

MÁSODIK PARASZT: Azt hittem, megdugja a Mariskát.

ELSŐ PARASZT: Én is. Jó lett volna itt a jelenet végén még egy kis szex.

HARMADIK PARASZT: Én is bírtam volna, nem voltam nővel már egy hónapja.

NEGYEDIK PARASZT: Rosszul emlékszel.

HARMADIK PARASZT: Mért, voltam?

NEGYEDIK PARASZT: Hát igen.

HARMADIK PARASZT: Mikor?

NEGYEDIK PARASZT: Tegnapelőtt.

HARMADIK PARASZT: Kivel?

NEGYEDIK PARASZT: Kettőt találhatsz.

HARMADIK PARASZT: Veled?

NEGYEDIK PARASZT: Igen.

HARMADIK PARASZT: Nem emlékszem.

ELSŐ PARASZT: Jobban is jársz Jani, mert azt mondta a Gabika, hogy olyan puha voltál, mint egy mosogatórongy.

HARMADIK JELENET

Napokkal később. Helyszín ugyanaz. A színen Büki és Pálos. Pálos a szerepét tanulja. Ágica zenét hallgat fülhallgatóval.

PÁLOS: Azért a Jóskának igaza volt.

BÜKI: Miben?

PÁLOS: Amit mondott.

BÜKI: Mit mondott?

PÁLOS: Hogy te november negyedikén fogtál fegyvert, előtte ott rettegtél az albérletben, azt hitted, mert pártiskolába jársz, téged is ki fognak nyírni az ellenforradalmárok, vagy mik, a forradalmárok.

BÜKI: Hát nem. Én már előtte is. Csak arról nem beszéltem.

PÁLOS: Ja, úgy!

BÜKI: Mi az, hogy ja, úgy. Most ezzel mit akarsz? Amúgy én a te helyedben kurvára hallgatnék.

PÁLOS: Mért?

BÜKI: Mert te még november negyedikén se fogtál fegyvert.

PÁLOS: De pufajkát se vettem és nem lőttem a felkelőkre.

BÜKI: Mondom, a helyedben kussolnék. Tudom, mit csináltál éveken keresztül.

PÁLOS: Támogattam a forradalmárokat, ruhát adtam nekik, meg ilyesmi...

BÜKI: Ruhát adni az árvízkárosultaknak kell, nem a forradalmároknak, nekik géppisztolyt kell!

PÁLOS: Géppisztolyom nem volt, csak ruha.

BÜKI: És utána mi volt, amikor mondták, hogy alá kell írni valamit és jelentéseket írni arról, hogy mi van a faluban.

PÁLOS: Azt mondták, hogy kivégeznek, mert ruhákat adtam a forradalmároknak.

BÜKI: Senki nem tudta, hogy ruhákat adtál, mert nem is adtál. Itt voltál a faluban végig, itt meg nem is volt forradalom.

PÁLOS: Jó, aláírtam, de soha nem írtam olyat, amitől valakinek rosszabb lett.

BÜKI: Tényleg?

PÁLOS: Tényleg.

BÜKI: Lehet úgy csinálni, hogy a másiknak nem rossz? Mi lesz, ha az ügynöktörvény? Akkor is ezt mondd?

PÁLOS: Olyan nem lesz.

BÜKI: Hogyan nem?

PÁLOS: Mert olyanokról is kiderülne, akikről rossz lenne, ha kiderülne!

BÜKI: A németeknél megcsinálják.

PÁLOS: Mert azok németek. Szeretik, ha tiszta víz van a pohárban, meg már egyszer megcsinálták a háború után, de mi akkor se. Úgyhogy, most se fogjuk.

BÜKI: Na jó, hagyjuk, tudjuk, amit tudunk. De azt nem értem, hogy mért akarod a lányodat ehhez a szarjankóhoz adni?

PÁLOS: Mert szereti.

BÜKI: Szereti, ki nem szarja le. Egy ilyenvel életveszély összebútorozni. Most is mit csinál, kóvályog a faluban, meg feljár a városba, mindenkivel szövetkezik, persze ellenem. Tudom, hogy ellenem.

PÁLOS: Az apja miatt, mert börtönbe került.

BÜKI: Az engem nem érdekel. Az apja lopott, ezért van börtönben. Én abban nem vagyok hibás, hogy lopott.

PÁLOS: De ő azt hiszi.

BÜKI: Akkor se kéne össze-vissza járni a falut, meg mindenkinek elmondani, hogy miattam van az egész. Nem normális, az a baj, olyan, mint az apja volt, az sem tudta, hogy mi az élet.

PÁLOS: Tényleg tiszta hülye volt, semmit nem lehetett vele elrendezni, mindig ezek a könyvelési adatok, hogy minden papíron kell legyen, mert akkor mi lesz, ha nem. És most ez lett, hogy ő került börtönbe. A becsület bajnoka! Mert pont az van papíron, hogy ő lopott.

Ágica kiveszi a fülhallgatót

BÜKI: Az a hülye gyereke meg szervezkedik, hivatalos embereket is megkeresett.

PÁLOS: Azt hiszed ilyen szintre vitte.

BÜKI: Ennyire hülye, ránk uszít mindenkit a megyétől meg a fővárostól, kinek kell az.

ÁGICA: Dehogy, a Jóska nem olyan.

BÜKI: De a Jóska pont olyan, csak te is el vagy tévedve, mert tüzel a valagad.

ÁGICA: De Lajos bácsi, ilyet azért nem kellene!

BÜKI: Mit gondolsz, miért akar épp közétek házasodni, miért? Nálad szebbet is találhatott volna.

ÁGICA: Neki én tetszek, az ilyet szereti, mert mindenki tetszik valakinek.

BÜKI: Egy nagy büdös lófaszt. Soha nem választana téged. Valamit kitervelt, azért, mert olyan, hogy képes rá.

PÁLOS: Az lehet?

BÜKI: Csak az lehet.

ÁGICA: Dehogyis apu, ezt el ne hidd! Szeret engem, azért, mert szeret, pont az ilyen típusú szereti, amilyen én vagyok.

BÜKI: A szeretés az kevés. Az olyan, hogy most van, de holnapután nem lesz. Tüzel a vére, abban a korban van, ha kiálszik, vége az egésznek.

ÁGICA: Ez nem igaz, mert ez egy életre szól.

BÜKI: Ja, hogyha hamar meghaltok.

ÁGICA: Apu, én ezt nem bírom, én tényleg őt szeretem és...

PÁLOS: Jól van Ágica, nem úgy gondolta a Lajos...

BÜKI: Meg kell tudni, mit akar, meg kell tudni, hogy mit tervez!

PÁLOS: Meg kell tudni, meg kell tudni, ezt hiába hajtogatod, de hogyan?

BÜKI: Erre jó az Ágica, neki ez semmi.

ÁGICA: Apu, én azt nem tehetem meg, az hogy szerelem, az nem olyan, hogy tehetsz rosszat a másiknak.

BÜKI: Ez nem rossz, Ágica, ezzel megmented a falut, meg az apádat is. Dehogy kell olyat, hogy rossz, csak félrehívod, hogy mennyire szereted, engeded, hogy kicsit matasson a szoknyád alatt...

ÁGICA: De Lajos bácsi, miket mond!

BÜKI: Neked is jó lesz. Ne aggódj, az mindenkinek jó. Aztán, amikor már úgy van, akkor megkérdezed, hogy te tényleg tudsz arról valamit, hogy a Büki Lajos ellopta a szövetkezet pénzét?

ÁGICA: Mért, a Lajos bácsi ellopta a szövetkezet pénzét?

BÜKI: Dehogyan loptam el, csak azért kell mondani, hogy így kifaggasd, hogy mit gondol.

ÁGICA: De apu, ez nekem nem fog...

PÁLOS: De fog, biztos fog, meg nincs is más megoldás. Ha ezt nem csináljuk meg, akkor ki tudja, mit fog ellenünk tenni! Te sem akarod, hogy a Lajos bácsit meghurcolják.

BÜKI: És ha engem meghurcolnak, akkor az apu sem ússza meg.

PÁLOS: De én nem csináltam semmit.

BÜKI: Lehet, hogy a bíróság nem így fogja gondolni, meg hát nekem is vallomást kell tennem.

PÁLOS: Te bemártanál engem?

BÜKI: Nem úgy, csak nem lehet hamisan tanúskodni, mert az is bűncselekmény! Szóval, mindenki jobban jár, ha az Ágica azt teszi, amit mondok!

ÁGICA: De én nem tudok ilyet.

BÜKI: Dehogynem, csak megriszárod egy kicsit a feneked, aztán abból az agyatlanból csakúgy folyik a szó.

ÁGICA: De csak arról, hogy mikor fekszek le vele.

PÁLOS: Azt akarja? A kurva anyját, azt akarja?

BÜKI: Minden férfi azt akarja Pityukám. Ne húzd föl magad, hát te is azt akartad anakidején!

ÁGICA: Az apuka is ilyen volt?

BÜKI: Mindegyik férfi ilyen, az is, akiből apuka lesz, csak letagadja!

PÁLOS: De az én lányommal, a kurva anyját, ezt még megkeserüli. Rögtön próba után, rögtön tudd meg, amit meg kell!

BÜKI: Majd hívd félre, mi meg elrejtőzünk valahová és kihallgatjuk az egészet.

ÁGICA: De ilyet nem lehet.

BÜKI: De lehet, sőt, kell is.

Kuncze és Jóska jönnek

KUNCZE: Bocsanat, hogy késtem, de kellett még igazítanom a dolgon.

BÜKI: Ugyan semmi, Tanár úr, elvöltünk mi itt, tanultuk a szerepünket, meg ilyesmi.

PÁLOS: Amúgy jól állunk, igazgató úr?

KUNCZE: Hát gyorsabban is haladhatna a dolog, de mondtam, hogy ez egy nehéz darab.

PÁLOS: Azért falunapra kész leszünk?

KUNCZE: Falunapra száz százalék!

BÜKI: Szevasz, Jóska, nem is szólsz?

JÓSKA: Te, ne szólj hozzám Lajos!

BÜKI: Jól van, csak úgy kérdezem, hogy mitől van olyan rossz kedved.

JÓSKA: Szerintem, te ne kérdezz tőlem semmit, meg én sem kérdezek semmit. Majd valaki más fog kérdezni, majd meglátod.

BÜKI: Kicsoda?

JÓSKA: A független magyar bíróság.

BÜKI: Független magyar bíróság!!! Ugyan kisöcsi, ne ringasd magad álmokban.

PÁLOS: Nem kezdjük el?

KUNCZE: Dehogynem, dehogynem.

ÁGICA: Mért csak mi vagyunk itt?

KUNCZE: Mert Hamlet, Polonius, a király és Ophélia jelenetét fogjuk próbálni a harmadik felvonásból.

BÜKI: Ez ilyen kurva hosszú, hogy három felvonás?

KUNCZE: Nem, hosszabb. Öt.

BÜKI: Öt? Ne bassza az isten, ki fogja azt végignézni.

KUNCZE: Ne aggódj, Lajos, felgyorsítjuk, és negyven percben lezavarjuk az egészet.

BÜKI: Fú, most nagy kő gurult le rólam.

MACSKA: Éreztem Lajoskám, épp a lábamra esett

BÜKI: Hahahaha.

PÁLOS: Szerintem vicces volt.

BÜKI: Lehet, csak nevetni nem lehet rajta.

PÁLOS: De ha színpadon mondana ilyet a Jancsi, az vicces lenne.

BÜKI: Mért lenne vicces? Ha valami nem vicces, az a színpadon se vicces.

PÁLOS: Lehet, nem tudom, az előbb azt hittem vicces, mert elképzelttem, hogy ezt lehet olyan viccesen mondani.

BÜKI: Mindent lehet viccesen mondani, csak vágss hozzá valami pofát, aztán az is vicces lesz, hogy meghalt anyád.

KUNCZE: Szóval ez az a jelenet, amikor Hamlet őrülnék tetteti magát, hogy így buk-tassa le a királyt, de persze a király meg Polonius megsejti az egészet és Opheliát akarják felhasználni, hogy megtudják, Hamlet miben sántikál, meg hogy...

PÁLOS: Jól van, jól van, értjük már, kezdjük!

KUNCZE: Megtanultátok a szöveget?

BÜKI: Hát persze!

KUNCZE: Na, akkor csapjunk bele, Lajos.

BÜKI ügyletlenül ritmizálva:

*Én vagyok az a rettegett király,
Jobb kezem és bal kezem is halál,
Köpdösbeti szájából a fogát,
Akit ökölcsapásom eltalál.*

*Én vagyok az a retteget király,
Jobb kezem és bal kezem is halál,
Retteg tőlem az egész nagy világ,
Csak a hülye Hamlet vágdossa a pofát.
De még egyszer lekapom a faszát!*

*Csavarintok rajta egy jó nagyot,
S egy életre megtudja, ki vagyok.*

KUNCZE: Azért ne úgy mond, mint egy locsolóversikét. Ahogyan egy uralkodó beszél!

Büki megismétli

KUNCZE: Ez az, ez kell! Pityu, te jössz.

PÁLOS:

Én vagyok a királyunk jobb keze,

Akinek a legtöbb itt az esze.

Tudom kibe kerül most a vagyon,

Annak seggét nyalom ki, de nagyon.

KUNCZE: Ez tökéletes Polgármester úr, benned egy igazi színész veszett el.

PÁLOS: Lehettem volna, ha nem itt születek.

BÜKI: Mind itt születtünk.

KUNCZE: Én nem.

BÜKI: De ide kerültél.

KUNCZE: Na, fejezzük be a magánbeszélgetést! Folytassuk. Akkor most az van, hogy a király meg Polonius elbújnak, Ophelia meg olvasgat és várja Hamletet.

BÜKI: Olvasgat? Egy fiatal lány?

KUNCZE: Ez van a darabban.

BÜKI: Te ezt el tudod képzelni? Mikor láttál te fiatal lányt olvasni utoljára?

KUNCZE: Akkor mit csináljon?

PÁLOS: Hallgasson zenét fülhallgatóval, meg rázza a fejét hozzá. Azt csinálja amúgyis.

KUNCZE: És hogy veszi észre, hogy megjött Hamlet?

PÁLOS: Mittedomén, belerúg a lábába, hogy mit hallgatsz.

KUNCZE: Jó, de van az, hogy előbb elmondja a nagymonológot, hogy lenni vagy nem lenni.

PÁLOS: Micsodát? Hogy lenni vagy nem lenni?

KUNCZE: Ezt meghagytam eredetiben.

BÜKI: Tanár úr, ez a kételkedő hangnem egyszerűen nem illik abba, hogy most akarunk egy új országot építeni, Európa élére állni, megbeszéltük, hogy ez egy ilyen jókirály, azt akarja, hogy demokrácia legyen, meg, hogy többpártrendszer, meg Nagymagyarország, szóval ez a Hamlet nem kételkedhet.

KUNCZE: Akkor mi legyen?

PÁLOS: Gondolkodj egy kicsit, gondolkodj! Én annyira bíztam benned, hogy az ilyesmit megoldod, hogy kineveztelek igazgatónak!

KUNCZE: Jó, megvan, akkor ezt mondd Jóska!

Lenni és csak lenni ez nem kérdés,

A levésben soha nem kell mérték.

JÓSKA:

Lenni és csak lenni ez nem kérdés,

A levésben soha nem kell mérték,

Mert a levés a legnagyobb érték.

Ha én vagyok nemzetem is lesz majd,

Kizárólag magyar árut vesz majd.

De előtte bukjon el a király,

Aki már rég lejáratta magát.

Negyven évig mondta, egyenlőség,

Most meg azzal ámít, hogy lesz bőség

S nyakunkra hozza a karvaly-tőkét.

KUNCZE: Ez az, csak forgasd hozzá a szemedet, meg gesztikulálj, úgy még hitelesebb. A király meg szarjon be.

BÜKI: Én ettől, mért szarnék be.

KUNCZE: Mert be kell, mert megijedsz, hogy mire készül az unokaöcséd.

BÜKI: De a végén azért én győzök?

KUNCZE: Majd meglátjuk, most menjünk tovább. Ophelia, ebből nem hall semmit, hiába strapálsz magad, Jóska, ott dübörög a fülében a zene, rúgj bele a lábába, hogy itt vagy.

JÓSKA: Mit hallgatsz egyetlen galambom?

ÁGICA: A Roxettől az Lissen to your heartot.

JÓSKA: Azt én is nagyon kamelom.

PÁLOS: Beszél így valaki, hogy kamelom?

KUNCZE: Persze, ez a jövő nemzedék nyelve.

PÁLOS: Ja, az más, akkor már értem.

JÓSKA: Figyelj spinkó, tudod, mit akar a faterod?

ÁGICA: Mit akar?

JÓSKA: Azt, hogy húzzak el a vérbe, mert nem akarja, hogy dugjunk.

ÁGICA: Nem akarja?

JÓSKA: Nem, mert ő akar megdugni.

PÁLOS: De Tanár úr, ez azért túlzás.

KUNCZE: Ezt csak úgy mondja, a hatás kedvéért, mert tudod, hogy hülye. Egy hülyét játszik a Jóska, azért mondhat ilyet, járt pszichológushoz és ott mondták neki, hogy minden apa meg akarja dugni a lányát.

PÁLOS: Értem, csak mindenki azt fogja hinni, hogy én az Ágicával.

KUNCZE: Ez színdarab, ti meg szerepet játszatok, nem vagytok azonosak magatokkal. Ez alapszabály! Folytasd!

JÓSKA: Meg akar dugni.

ÁGICA: Ez nem igaz, az én apám, nem pedofil.

JÓSKA: De az, egy rohadt szar alak. Ráadásul falaz a királynak.

ÁGICA: Á, nem, ez sem igaz.

JÓSKA: Dehogynem, a rohadék király először kinyírta a fateromat, túladagolta neki a heroint, a faterom meg jóhogy ennyi herointól szellem lett.

ÁGICA: Te szedsz valamit.

JÓSKA: Hülye vagy?

ÁGICA: De tényleg?

JÓSKA: Jó, néha egy kis füvet. Hollandián keresztül jöttem ide, s aki egyszer ott jár, az nem ússza meg. Át sem engednek a határon, ha nincs a véredben egy kis amfetamin.

ÁGICA: De most is?

JÓSKA: Már egy hónapja tiszta vagyok, amikor megláttam a faterom szellemét, akkor kurvára összeszartam magam, hogy gáz lesz, és abbahagytam. Szóval tiszta vagyok, de azt tudom, hogy az a geci király kinyírta a fateromat, és azóta, vagy már közben is, dugja a muteromat.

ÁGICA: Úr isten, ah, ez nem lehet.

JÓSKA: A faterod meg segít neki, mert van neki pénze, csak azért.

ÁGICA: Jaj, ah, ez nem lehet igaz.

JÓSKA: És azt akarják, hogy ne legyünk egymásé!
ÁGICA: De én: Hogyan tudnék élni nélküled, hisz rólad szól az élet. Nem történhet semmi sem veled míg létezem és érzek. *(Demjén)*
JÓSKA: Én sem tudok élni nélküled, de nem engedik, hogy élhessek veled. *(Apostol)* Kolostorba kell vonulnod.
ÁGICA: Nekem?
JÓSKA: Aha.
ÁGICA: De hát: Nem vagyok én apáca, nem élhetek bezárva. *(Zalatnay)*
JÓSKA: Sajnos, nincs más választás.
KUNCZE: Ez az. Mára ennyi, ne rontsuk le, amit felépítettünk. Holnap újra itt.
BÜKI: Na, menjünk!
PÁLOS: Ágica, ugye nem felejtetted el, hogy mit beszélünk meg.
ÁGICA: De apu, én...
PÁLOS: A jövőd függ tőle.
BÜKI: Hallgass az apádra. Lissen to your father! Mert az úgy van, ahogy mondja, ha most nem jól csinálod, annak meglesz a következménye.

Mennek kifelé

PÁLOS: Te tudsz angolul?
BÜKI: Néha az orosz mondatok eszembe jutnak angolul is. Szlúsaj tvojevó atca!
ÁGICA: Apu, én ezt nem csinálhatom!!!
PÁLOS: Szerbusz, Ágicám!

Pálos lekapcsolja a villanyt, mind kimennek, Büki, meg Pálos feje feltűnik az ablakban

PÁLOS: Gyere már, hallod!
BÜKI: Nem fognak meglátni?
PÁLOS: Dehogy, csak siess, mire visszaérnek, elbújunk.
BÜKI: A picsába!
PÁLOS: Mi történt?
BÜKI: Megcsúsztam. Nem vagyok már húszéves, hogy ablakokon másszak be.
PÁLOS: Te találtad ki. Menjünk oda, a sarokba, a zászlók mögé.
BÜKI: Mennyi felesleges zászló.
PÁLOS: Ez mind a kukába megy?
BÜKI: Hová máshová?
PÁLOS: Míttudom én, a múzeumba.
BÜKI: Ennyi oda sem kell. Meg ki a franc akar emlékezni arra, hogy mi volt.
PÁLOS: Én nem, az biztos.
BÜKI: Én sem.
PÁLOS: Az a kurva sok szobor, azzal mit lehet kezdeni.
BÜKI: Beolvasztják.
PÁLOS: A márványt?
BÜKI: Azt nem, csak a fémet, vagy ellopják a fémtolvajok.
PÁLOS: Nem bírják. Rohadt nehezek.

BÜKI: Megoldják. Szétvágják lángszóróval.
PÁLOS: És a márványból?
BÜKI: Faragnak síremléket.
PÁLOS: Keresztekét Marx-szobrokból?
BÜKI: Nem látszik rajta, hogy korábban Marx volt.

Üvegcsörömpölés

PÁLOS: Mi a francot csinálsz?
BÜKI: A faszomat! Beleléptem egy Lenin-képbe.
PÁLOS: Jönnék! Bújjunk a zászlók mögé!

Ágica és Jóska érkeznek, nyílik az ajtó

ÁGICA: Ugye mondtam, hogy nyitva van, az apu mindig elfelejt valamit, ez ilyen életkori sajátosság, most pont azt, hogy bezárja, de nekünk ez így jó.
JÓSKA: Igen, jó.
ÁGICA: Nem örülsz, hogy végre egyedül?
JÓSKA: De, persze.
ÁGICA: Nem akarsz megfogni a mellem?
JÓSKA: Akarom, csak most nem megy.
ÁGICA: Mi van, már nem szeretsz?
JÓSKA: Nem érted, engem kikészít, hogy ezekkel a mocskokkal kell együtt lennem.
ÁGICA: Ne erre gondolj, hanem rám.
JÓSKA: Hagyj most Ágica, tényleg, teljesen kivagyok.
ÁGICA: Nem tudom, mi van veled. Megváltoztál. Csak köszálsz a faluba, mindenféle emberekkel sugdolózol.
JÓSKA: Nem sugdolózok senkivel.
ÁGICA: Mondta a Kis Laci, hogy látott sugdolózni a pappal.
JÓSKA: Nem sugdolóztunk. Mit lehetne egy pappal sugdolózni?
ÁGICA: Biztos nem gyóntál.
JÓSKA: Nincs mit meggyónnom. Jó lenne, ha lenne, mert akkor megtörtént volna.
ÁGICA: Micsoda?
JÓSKA: Mindegy, hagyjuk, most nincs kedvem a szexről beszélni.
ÁGICA: Mindenesetre a Kis Laci azt mondta, hogy sugdolóztatok.
JÓSKA: Nem, normális hangon beszéltünk, csak a Laci messze állt, és onnan neki ez sugdolózás volt.
ÁGICA: De valamiről beszéltetek?
JÓSKA: Beszéltünk, de nem sugdolóztunk.
ÁGICA: Miről?
JÓSKA: Semmiről.
ÁGICA: Mégis!
JÓSKA: Hogy mennyivel több most a templomi esküvő, meg temetés. Hogy állandóan túlórázni kell.
ÁGICA: Másról nem?

JÓSKA: Most mit lovagolsz ezen. Nem, érted, nem.

ÁGICA: Jó, azért ne legyél ilyen ideges, mert kérdezek tőled valamit.

JÓSKA: Nem értesz az egészből semmit, Ágica.

ÁGICA: De én megértelek, mert szeretlek.

JÓSKA: Nem látod, mi zajlik itt. Nem látod, hogy lenyúlják a falut, hogy minden föld a Bükihez kerül, meg az a szemét Macska Jancsi is becsatlakozott. Együtt csinálják az egészset. Szakmányban hozzák létre a káeftéket meg a bétéket! Leszarnám, ha nem az lenne, hogy a fateromat meg sítire nyomták.

ÁGICA: Biztos, hogy ők csinálták?

JÓSKA: Hát persze, hogy ők. Kellett egy olyan, akire mindent rá lehet húzni, mert nincs benne a buliban. Valakit be kellett áldozni, ha mégis nyomoznának, akkor azt lehet mondani, hogy ő volt. Pedig ő pont nem. Őt évet nyomtak rá, ártatlanul. Megírta a börtönből. *(Előveszi a levelet)* Itt van, itt van megírva feketén-fehéren.

ÁGICA: Jóska, ezt ne olvasd el!

JÓSKA: Mért ne olvasnám?

ÁGICA: Mert ne.

JÓSKA: De olvasom, neked olvashatom, mert te mellettem állsz. Ha más nincs is velem, te velem vagy akkor is, mert szeretsz.

ÁGICA: Épp azért ne olvasd, mert szeretlek.

JÓSKA: De. Ezt neked is hallanod kell!

ÁGICA: Meghallhatja valaki.

JÓSKA: Kicsoda, a zászlók a sarokban?

ÁGICA: Például. Lehet ott valaki.

Jóska odamegy, belerúg a kupacba, ami mögött el van bújva Büki és Pálos, a két férfi összerezzen

JÓSKA: Ugyanmár, nincs itt senki, mindenki elment, amikor vége lett.

ÁGICA: Akkor az ablakból.

JÓSKA: Ott sincs senki. Olyan kihalt ez a falu, mintha nem is élnének itt emberek. Üres utcák, csend, sötét.

ÁGICA: De én nem akarom hallani!

JÓSKA: Pedig fogod, mert megírta, hogy mi volt, hogy kivetette a pénzt a bankból, és a Büki papíron átvette a fateromtól, de az a papír eltűnt, érted. Azt az átvételi elismervényt eltüntették.

ÁGICA: Nem kell ezt tovább, mert nem kell, hogy más is...

JÓSKA: Nem maradhat sz közöttük, el kell innen menned. Ezek téged is tönkretesznek. Először engem, aztán téged! De én kinyírom ezt a geci Bükit, még megkeserüli ezt az egészset. Már vannak, akik keresik a levéltárban, hogy mit csinált ötvenhatban, és meg is fogják találni, a népellenes bűnök nem évülnek el, de nem ám. Meg olyan is van, aki a három per hármások után nyomoz. Minden ki fog derülni, érted, minden! És nem csak a vagyontokat fogják elveszteni, hanem az egész életüket, mert ami volt, azt csak szégyellni lehet. Mindenki gyűlölni fogja őket, mert bésúgóok voltak és gyilkosok!

ÁGICA: Nem akarod megfogni a mellem, nem?

JÓSKA: Börtönbe fognak kerülni, a sok szemétláda. Meg lesz tőlük tisztítva a levegő, csak egy kis idő kell még, csak pár hónap. Lesz egy olyan törvény, ami pont erről fog szólni!

ÁGICA: Nem szeretsz engem, már nem figyelsz rám.

JÓSKA: El kell neked is menni innét, érted!

ÁGICA: De én itt lakok.

JÓSKA: El kell!

ÁGICA: Most hová mész?

JÓSKA: Megyek, mert valamit még meg kell csinálnom, még dolgom van!

ÁGICA: Találkozol valakivel?

JÓSKA: Megkeserülök.

ÁGICA: Kivel?

JÓSKA: Háromszor lesz megfizetve azért, amit egyszer elkövettek.

Jóska el, Pálos és Büki előjön

BÜKI: Fú, teljesen elgémberedtek a lábaim.

PÁLOS: Nem nekünk való az ilyesmi.

BÜKI: Nem volt más választásunk, ha nem akarjuk, hogy ez a tökkelütött beleköpjön a dolgainkba.

PÁLOS: Jól csináltad, kislányom!

BÜKI: Nagyon jól csináltad Ágica, nagyon jól.

KUNCZE *benyit*: Jaj, nem zavarok, csak itt hagytam a példányt.

BÜKI: Dehogy.

KUNCZE: Már megyek is.

ÁGICA: Tönkre tett. A saját apám tönkretett. Elárultam azt, akit szeretek. Végem van. Végem van.

BÜKI: Ugyan Ágica, nagyon jól csináltad. Az apád csak jót akart! És jót is csinált. Ezt akartuk tudni, de most majd elkapjuk a tökét az öcskösnek.

PÁLOS: Te Lajos, tulajdonképpen, most akkor ki is vette el a pénzt?

BÜKI: Mi lesz, ha a tanár hallotta, amit a Jóska mondott, akkor mi lesz?

PÁLOS: Lajos, ki vette el a pénzt, hallod? Mondd meg ki?

BÜKI: Mért csinálsz úgy, mintha semmit nem tudnál, Pálos elvtárs!

Függöny

(folytatjuk)